

Geschiedenis rond de gebrandschilderde ramen van de Oude St. Willibrorduskerk

Pastoor Schijns schreef op 15-02-1903 in de notulen dat “zijn oude kerk” zou worden afgebroken en dat 4 gebrandschilderde ramen konden worden gerestaureerd door gebr. Den Rooijen in Roermond: de H. Antonius met Kind (geschonken door Burg. M.Vencken en Mevr. M.Beckers) , het H.Hart met een geknielde H. Zuster en de H. Willibrordus (schenkens onbekend).Zij werden in de nieuwe kerk achter het altaar geplaatst.

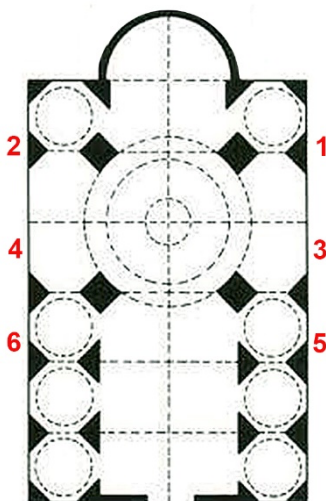
En dan was er nog een raam dat in de nieuwe Willibrorduskerk van 1904 in de muur achter het oksaal (een soort balkon achter in de kerk voor het zangkoor en het orgel) een plek kreeg.

In 1904 kreeg Obbicht een nieuwe pastoor, een bouwpastoor die onmiddellijk aan de slag ging. De notulen van 16-02-1904 tonen zijn enthousiasme. Vanwege zijn 25 jarig priesterjubileum schonk hij aan de kerk een gebrandschilderd raam voorstellende de H.Jozef (zijn patroonheilige). Deze werd bij 1 geplaatst.

De Jonge Dochters van Obbicht gaven een groot deel van de meimaand collecte aan het kerkbestuur voor een Mariaraam (2). Het begin was gemaakt. De Harmonie en de Schutterij pakten zich samen en gesteund door een donatie van de Gravin Carla Dirckinck vom Holmfeld-Rürich aan de beide verenigingen kwam een raam voorstellende: de H.Familie. (3). Door zoveel vrijgevigheid aangemoedigd schonk het kerkbestuur ook een raam: de Kruisiging van Christus. (4)

Dat stimuleerde de Gravin (die overigens van Protestantse Huize kwam) tot het schenken van een raam: de H.Barbara, bij gelegenheid van het 40-jarig dienstjubileum van de huishoudster Barbara Schmeitz en de intussen overleden Sophia Schmeets. In dat raam werd ook een medaillon aangebracht met daarin de namen van haar drie freules. (5)

Nu moest de zaak compleet worden volgens de pastoor. Uit het legaat (schenking) van f 300 door de fam. J.Houben, ter nagedachtenis aan het 25-jarig ambtsjubileum van Burg. Jos Houben, werd het raam voorstellende de H.Gerlachus bekostigd. (6)

Van dat raam kwam dat cadeau voor het comité op 19 juni.

Tien ramen, waar zijn ze gebleven?

Na een woelige(? Hoezo woelig? periode in Obbicht werd in 1955 begonnen met een poging de kerk uit te breiden. Maar konden kerkbestuur, gemeentebestuur en parochianen het niet eens worden over een oplossing voor de te kleine kerk. Plannen verdwenen in een la. In 1965 kwam de bisschop op visitatie en drukte het toenmalig kerkbestuur op het hart om een nieuwe kerk te bouwen.

Deze kerk was:

- Veel te klein, uitbreiding was nagenoeg onmogelijk, gelet op de beschikbare ruimte.
- En er was duidelijk achterstallig onderhoud. Herstel erg kostbaar.

In 1968 (zie LD 01-06-1968) besloot de gemeenteraad om de kerk met aangrenzende weide en kerkhof, het oude patronaat met aangrenzende woning, de woning Dorpsstraat 18 en het brandspuithuisje in de Oude Raadhuisstraat te kopen. Voorts zou de oude kleuterschool en het voormalige gemeentehuis aan de Schoolstraat worden afgebroken. Aldus geschiedde.

In 1970 werd het priesterkoor ontruimd en afgebroken. De 3 ramen werden uit de muur gehaald en in het schip van de kerk tegen de muur gezet. De lege kerk werd gemeenteloods en niemand heeft daarna ooit iets van die ramen gezien.

In 1984 na de herindeling (Gemeente Obbicht en Papenhoven was onderdeel van de Gemeente Born geworden) werd de Oude Willibrordukerk gesloopt. Alleen de toren bleef, dankzij het Ecrevissecomité, gelukkig overeind staan en werd ingericht als Willibrorduskapel.

Het ronde raam achter in kerk, boven “den okzaol”, werd keurig netjes uit de muur gehaald en het Kerkbestuur besloot, na overleg met het Ecrevissecomité, dat raam te reconstrueren en in de nieuwe St.Willibrorduskerk een plaats te geven. Daar hangt raam nog steeds.

De zes gebrandschilderde ramen werden deskundig uit de muren gehaald en volgens het College van B en W. Born veilig en deskundig opgeslagen in de gemeenteloods in Born.

Maar al vrij snel in 1984 werd besloten om drie ramen “in bruikleen “ te geven aan het Dr. Engelsoord in Maasbracht. Het bestuur mocht ze daar plaatsen maar niet verkopen of op een andere plaats aanbrengen zonder toestemming van de Gemeente Born. Ook die ramen zijn onvindbaar.

De drie overblijvende ramen (H. Maria-, St.Joseph- en het H.Gerlachusraam) kreeg het Ecrevissecomité, maar bleven voorlopig opgeslagen in de loods. De bedoeling was ze in de toren terug te plaatsen.

(Besluit B en W Born 1984)